

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,69 zł
Zapisać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to:
na stronie 4-lin. 8 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
Aleje Kościuszki 28. Tel. 106.

Kościan, 18 grudnia 1926.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

Przedmiot: zniesienie zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu zarazy pryszczycy.

Z powodu wygaśnięcia zarazy pryszczycy wśród bydła racicowego w całym powiecie znoszę niniejszem moje rozporządzenia w wyżej podanym przedmiocie z dnia 16. IV. 1926 r. — l. dz. 2142/26 — 4 — i z dnia 10. XII. 1926 r. — l. dz. 6478/26 — 4 — ogłoszone w tutejszych Orędownikach Urzędowych № 13 i 47.

Kościan, dnia 16 grudnia 1926 r.

Starosta:

Cegiełka.

L. dz. 6569/26 — 4. —

W ślad za tutejszym pismem okólnym z dnia 18-go listopada 1926 r. — l. dz. 34218/26 — II. — w sprawie sprzedaży obrazów na cele budowy kościołów polskich w Gdańsku, zawiadamiam, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 27-go listopada 1926 r. № A. P. 11206/26 — przedłużyło ważność wydanego zezwolenia Towarzystwu Budowy Kościołów Polskich w Gdańsku z dnia 29-go grudnia 1925 r. — № A. P. 9947/25 — do 1-go stycznia 1928 r.

Poznań, dnia 9 grudnia 1926 r.

Za Wojewodę:

(—) Gluck,

Naczelnik Wydziału Bezp. Publicznego.

L. dz. 36077/26. II. —

Powyższe podaję do publicznej wiadomości z powołaniem się na moje obwieszczenie z dnia 14 listopada 1926 r. — l. dz. 6148/26 — 4. — Orędownik Urzędowy № 45/26.

Kościan, dnia 15 grudnia 1926 r.

Starosta:

(—) Cegiełka.

L. dz. 6538/26 — 4. —

Obwieszczenie!

Z powodu ukończenia sezonu robót przy budowie drogi bitej Wyrzeka — do granicy powiatu (trakt powiat. Krzywiń—Śrem) otwieram nin. odcinek ten dla ruchu kołowego, odwołując temsamem zarządzenie z dnia 10 kwietnia 1926 l. dz. 803/26 U. B. I. — Orędownik Urzędowy № 13/26.

Kościan, dnia 11 grudnia 1926.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta:

(—) Cegiełka.

L. dz. 2527/26 U. B. I.

Przedmiot: ustanowienie terminów badania zwierząt pociągowych, używanych celem wykonywania rzemiosła sposobem domokrażnym.

Powołując się na przepisy rozporządzenia policyjnego Wojewody Poznańskiego z 25. X. 1924 r. — l. dz. 15690/24. I. — w powyżej podanym przedmiocie, obwieszczonego w Orędowniku Urzędowym nr. 36/24 — ustalam na I. kwartał 1927 r. następujące terminy badania:

1. dla miasta Kościana i Czempinia oraz obwodów komisarjackich w Kościanie-południe, Kościanie-północ i Czempiniu na targowicy miejskiej w Kościanie w dniach **8 stycznia, 5 lutego i 5 marca 1927 r. o godzinie 8 rano.**
2. dla miasta Krzywina i obwodu komisarjackiego w Krzywiniu na placu obok szkoły w Krzywiniu w dniach **19 stycznia, 5 lutego i 9 marca 1927 r. o godz. 12 w południe.**

Panom burmistrzom i sołtysom polecam natychmiastowe opublikowanie powyższego rozporządzenia.

Kościan, dnia 17 grudnia 1926 r.

Starosta

Cegiełka.

L. dz. 6580/26 — 4. —

WYKAZ
licencjonowanych w dniu 8 listopada 1926 r. ogierów.

L. p.	Miejsce postoj ogiera	Właściciel ogiera	Maść i odmiany ogiera	Wiek	Rasa	Ka
1.	Dalabuszki Stare	Scholtz Erwin	ciemny kasztan, strzałka, chrapka lewa przednia, obie tylne nogi białe	5	pół-krew angielska	III
2.	Borówko Stare	Delhaes Karol	kasztan gw. prawa przednia ko- rona i obie tylne pęciny białe	8	pół-krew angielska	III
3.	Gołębin Stary	Dr. Szołdrski Jan	wiśnio-gniady, gw. obie tylne pęciny białe	3	pół-krew angielska	III
4.	Jarogniewice	Żółtowski Adam	kasztan, chrapka, obie przednie w pończoszkach, l. tyl. ponad- pęcina biała	4	pół-krew angielska	III
5.	Pianowo	Dr. Lorenz Robert	ciemny szpak, pr. tyl. nogi ponad- pęciny i obie przednie korony białe	3	pół-krew angielska	III

Kościan, dnia 12 grudnia 1926 r.

S t a r o s t a

L. dz. 6212/26 — 4. —

Cegiełka.

**Rozporządzenie policyjne
w przedmiocie bezpieczeństwa w kinomato-
grafach (kinoteatrach) i egzaminowania
kandydatów na kinooperatorów.**

Na zasadzie postanowień § 137 Ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 (Zb. U. str. 195) oraz §§ 6, 12 i 15 Ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. (Zb. U. str. 265) wydaję niniejszem za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na cały obsz. Województwa Poznańskiego następujące rozporządzenie policyjne:

I.

Przedsiębiorstwa wyłącznie kinematograf.

§ 1.

Położenie wyjścia.

1. Budynek, który wyłącznie służy dla przedsiębiorstwa kinematograficznego i posiada ubikację, zdolną pomieścić do 800 widzów, musi być tak urządzone, ażeby wyjścia z ubikacji dla widzów, prowadziły na ulicę lub na plac i były oddalone najmniej 10 metrów od przeciwległej granicy ulicy lub placu.

Jeżeli ubikacja zdolna jest pomieścić 800 do 2000 widzów, muszą wyjścia prowadzić conajmniej na dwa różne szlaki ulic.

Jeżeli ubikacja zdolna jest pomieścić więcej niż 2000 widzów, musi budynek mieć dostęp wolny z wszystkich stron, stać przy publicznych ulicach z swobodnem przejściem i mieć wyjścia na wszystkie strony.

2. Przepisy te co do położenia i wyjść odnoszą się także, z uwzględnieniem różnic dla poszczególnych objętości ubikacji, do budynków, nieprzeznaczonych wyłącznie dla przedsiębiorstw kinematograficznych. W przypadku tym jednakowoż wyjścia dla widzów, muszą być zupełnie oddzielone układem budowy od przejść służących dla innych części budynku.

3. Jeżeli sala, przeznaczona dla kinoteatru budową swoją, nieosłoniętą z jednej lub z kilku stron, wchodzi w dziedziniec (podwórze), można umieścić otwory na drzwi i okna tylko w tych częściach jej ścian obwodowych, które oddalona są najmniej 6 metrów od granic sąsiednich lub od budynków, okalających salę a znajdujących się na tym samym gruncie. Na mniejsze oddalenie, wynoszące conajmniej 3 metry, można zezwolić tylko wówczas, jeżeli dziedziniec zamknięty jest na granicach sąsiednich, wzdłuż których ma się urządzić przejścia widzów, w całej swojej rozciągłości sąsiednimi murami ogniowymi lub odpowiednio wysokimi murami odgradzającymi. Szerokość przejścia dla widzów należy wymierzyć w stosunku 1 metr na każde 100 osób, zmuszonych do korzystania z odnośnego przejścia.

4. Ubikacji przeznaczonych na sprzedawanie lub na skład łatwo zapalnych materiałów i zakładow z łatwo zapalnymi urządzeniami, nie wolno помещać ani w tym samym budynku, gdzie znajduje sala, ani w stojących dookoła części budynku na tym samym gruncie.

5. Szerokość przejazdów i sieni musi wynosić najmniej 3 metry, zaś przy ubikacjach, zdolnych pomieścić więcej niż 450 osób, o 1 metr więcej na każde 150 osób. Reszty poniżej 50 nie uwzględnia się, reszty powyżej 50, należy uważać za liczącą się.

§ 2.

Poziom ubikacji dla widzów.

1. Ubikacje dla widzów należy oddzielić od ubikacji, mieszczącej przyrządy, w sposób zabezpieczający zupełnie przed ogniem.

2. Ubikacja dla widzów musi być położona równo z ziemią, można jednakowoż ubikacje dla widzów, mieszczące nie więcej jak 800 osób, umieścić także w suferenach lub na pierwszym piętrze budynku. Podłoga ubikacji dla widzów nie może

w obu przypadkach być położona 6 metrów niżej, względnie 6 metrów wyżej od poziomu ulicy przy głównym wejściu.

§ 3.

Szatnie i poczekalnia.

Dla publiczności należy przysposobić odpowiedniej wielkości miejsca na składanie ubrań i poczekalnie.

Odnosnie do wyjść z poczekalni obowiązują postanowienia, dotyczące ubikacji dla widzów.

§ 4.

Schody.

1. Szerokość schodów musi wynosić conajmniej 1,50 metra, a przy objętości ubikacji dla więcej jak 150 osób o 1 mtr. więcej na każde 100 osób. Reszty poniżej 50 nie uwzględnia się, reszty powyżej 50 należy uważać za liczbę pełną. Przy objętości ubikacji dla więcej jak 250 osób, należy w różnych stronach budynku urządzić odpowiadającą wspomnianemu stosunkowi ilość schodów. Schody muszą być zrobione w sposób ogniotrwały, zabezpieczający je przed zawaleniem się oraz muszą mieć proste poręcze. Schody, wolno wiszące, są zabronione.

2. Schody muszą być zaopatrzone, o ile to jest możliwe, w okna, wychodzące na wolną przestrzeń lub na korytarze, które dają się wprost przewietrzać i są zabezpieczone zupełnie przed ogniem i dymem, oraz mają okna wychodzące na wolną przestrzeń; po obu stronach schodów muszą być przymocowane drążki do trzymania się.

§ 5.

Korytarze przejściowe i drzwi.

1. Ilość i szerokość przejść i drzwi do schodów w ubikacji dla widzów, zależy od jej objętości i rozmieszczenia miejsc. Każda ubikacja dla widzów musi mieć, conajmniej dwoje drzwi do wychodu. Szerokość przejść i drzwi do wychodu musi wynosić conajmniej 1,20 metra, jeżeli one zaś są przeznaczone do użytku więcej jak stu widzów, o 1,20 metra więcej, na każdym dalszych 100 widzów. Odpowiednio do tego stosunku należy obliczyć szerokość przejść i drzwi do wychodu także przy ilościach poniżej 100 widzów.

2. Wyjścia z ubikacji dla widzów, muszą prowadzić, o ile możliwości, wprost na dwór i nie mogą w żadnym wypadku prowadzić przez poczekalnie, przeznaczone dla publiczności.

3. Wszystkie drzwi muszą się otwierać na zewnątrz, być wysokie, conajmniej na 2,10 mtr. i muszą być tak zrobione, aby otwarte, nie wystawały na korytarze i klatki schodowe.

Otwierające się naprzód skrzydła drzwi mogą wystawać na korytarze najwyżej na 0,15 metra.

4. Drzwi nie mogą mieć skrzydeł stale przytwierdzonych i zasuvek krawędziowych. Zamki do drzwi, które należy umieszczać w wysokości około 1,20 mtr. ponad podłogą, muszą się dawać łatwo otwierać jednym chwytem z zewnątrz. Wolno używać zasuvek nasadowych, dolne zasuwki muszą być jednak otwarte podczas obecności publiczności.

5. Przed drzwiami lub koło drzwi, ponad drzwiami lub ponad otworami ubikacji, mieszczą-

cej przyrządy, nie można zawieszać firanek. Nie wolno, ani w sali, ani na korytarzach lub w poczekalniach, używać łatwo zapalnych dekoracji i obić ścian. Drzwi wahadłowe można umieszczać tylko jako drzwi, wychodzące na dwór i tylko tak, aby zajmowały całą szerokość otworu wyjścia.

6. Drzwi do wychodu lub drzwi wahadłowych nie można umieszczać bezpośrednio nad schodami.

7. Wszystkie drzwi do wychodu muszą w sposób widoczny nosić napis: „Wyjście!”

8. Najbliższą drogę do wyjścia należy dokładnie oznaczyć zapomocą strzałek.

9. Drzwi do wychodu muszą być powleczone wewnątrz białym lakierem, albo też musi być umieszczone przy klamkach ich zamków białe tło tak, aby drzwi te można poznać także w ciemnej przestrzeni.

10. Nie wolno umieszczać pojedynczych stopni w korytarzach, przy drzwiach do wychodu, zaś można je umieścić tylko wtedy, jeżeli stopień przed drzwiami jest szeroki conajmniej 45 centymetrów.

11. Różnice poziomów muszą być wyrównane zapomocą pochylni o najwyższym wniesieniu 1:5.

12. Podczas przedstawień nie wolno tamować swobodnego przechodu w przejściach.

13. Korytarze, przeznaczone do opróżniania ubikacji dla widzów, muszą być conajmniej 2 metry szerokie, zresztą co do ich szerokości oraz szerokości wyjść z nich obowiązują wymiary, przepisane dla przejść i drzwi do wychodu.

§ 6.

Okna.

Okien, przez które w danym razie można uciekać, nie wolno opatrzyć kratami.

§ 7.

Siedzenia.

1. Wszystkie siedzenia, z wyjątkiem siedzeń w łóżach, muszą być tak przytwierdzone, aby się nie dawały przesuwac. Jako siedzeń można używać siedzeń spuszczonech, ławek lub krzeseł. Odstęp między rzędami siedzeń musi wynosić przy siedzeniach spuszczonech najmniej 0,70 mtr., przy ławkach i krzesełach najmniej 0,90 mtr., szerokość poszczególnego siedzenia musi wynosić najmniej 0,50 mtr. Miejsce do siedzenia nie może być podzielone od najbliższego przejścia w ubikacji dla widzów, więcej jak 10 miejscami do siedzenia.

2. Pierwszy rząd siedzeń musi być oddalony conajmniej 2,50 mtr. od tła obrazu. Ostatni rząd siedzeń musi być conajmniej na 2,30 mtr. oddalony od stropu.

3. Jeżeli otwór projekcyjny nie jest umieszczony conajmniej 2 metry ponad podłogą ubikacji dla widzów, nie wolno umieszczać miejsc dla widzów z przodu i z boku w odległości conajmniej 2 metrów od tylnej ściany ubikacji dla widzów.

§ 8.

Miejsce do stania.

1. Przy miejscach do stania można liczyć powyżej 3 osoby na 1 metr kwadratowy powierzchni podstawy: dla każdego miejsca do stania należy przeznaczyć przestrzeń o szerokości najmniej 50 centymetrów.

2. Pierwszy rząd miejsc do stania, należy tak umieścić, aby osobom siedzącym w ostatnim rzędzie, nie przeszkadzała publiczność z miejsc do stania.

3. Ostatni rząd miejsc do stania musi być conajmniej na 2,30 mtr. oddalony do stropu.

§ 9.

Objętość ubikacji.

Władza policyjna oznacza w miarę ilości łóż, siedzeń i miejsc do stania najwyższą liczbę osób uczęszczających na przedstawienia, jaką można wpuścić do ubikacji dla widzów (objętość ubikacji). Z chwilą osiągnięcia tej najwyższej liczby, nie wolno już wpuścić żadnego widza.

§ 10.

Oświetlenie.

1. W wszystkich częściach kinoteatru należy używać do ogólnego oświetlenia wyłącznie światła elektrycznego.

2. Motory, poruszające maszyny do oświetlenia, musi się umieszczać, jeżeli mają paleniska, poza obrębem budynku, w którym urządza się widowiska.

3. Oświetlenie elektryczne ubikacji dla widzów, należy urządzić w taki sposób, aby można było włączyć prąd tak z ubikacji, mieszczącej przyrządy, jak i z jakiegoś miejsca w ubikacji dla widzów, w pobliżu którego ma stale przebywać osoba, należąca do personelu kinoteatru.

4. W poczekalniach, przedsionkach i przejściach poza obrębem ubikacji dla widzów nie można w czasie obecności publiczności, ściemniać światła; ubikację dla widzów można ściemnić tylko tyle, o ile wymaga tego wyrazistość obrazów.

Po ukończeniu każdego przedstawienia należy wszystkie ubikacje należycie oświetlić.

5. Oprócz oświetlenia ogólnego, należy zaprowadzić w wszystkich ubikacjach, do których widzowie mają dostęp, zupełnie oddzielne oświetlenie bezpieczeństwa i utrzymywać je, oprócz oświetlenia głównego, tak długo, jak długo obecna jest publiczność. Oświetlenie bezpieczeństwa może być albo elektryczne, albo wytwarzane za pomocą materiałów tłuszczowych z wyjątkiem olejów skalnych.

6. Oświetlenie bezpieczeństwa w ubikacji dla widzów, oraz na zewnętrznych korytarzach przejściowych i schodach, musi być tak urządzone, aby nawet w razie, gdyby oświetlenie główne, nie spełniło swego zadania, drogi prowadzące do wyjść, były dobrze oświetlone, a drzwi do wychodu można było z daleka widzieć.

7. Wszystkie drzwi do wychodu z ubikacji dla widzów, należy oświetlić czerwonymi lampami bezpieczeństwa.

8. Nie wolno umieszczać w ubikacji dla widzów, wiszących wolno pajaków (świeczników).

§ 11.

Ogrzewanie.

Wszystkie ubikacje używane w zimie, należy ogrzewać, o ile możliwości, zapomocą centralnego ogrzewania. Ogrzewacze należy tak urządzić, aby nie tamowały ruchu, ponadto trzeba umieścić przy nich stale przymocowane osłony lub stałe zapory,

aby zapobiedz niebezpiecznemu dotknięciu lub przewróceniu ich przez publiczność.

§ 12.

Przewietrzanie.

Należy starać się dostatecznie, oraz w sposób odpowiedni do objętości ubikacji dla widzów o przewietrzanie tej ubikacji i to w razie, jeżeli nie wystarcza wietrzenie naturalne, przez zbudowanie wietrzników elektrycznych. Za regułę należy tu przyjąć, że przy odświeżaniu powietrza ma przypaść 20 m³ (kubicznych) na osobę i godzinę.

Także ubikacje poboczne muszą być odpowiednio przewietrzone.

Dwa przedstawienia musi zawsze przedzielać 10-minutowa przerwa, podczas której należy ubikacje dla widzów dokładnie przewietrzyć.

§ 13.

Ustępy.

Dla widzów należy urządzić w odpowiednie ilości, przepłukiwane wodą i dostatecznie przewietrzane ustępy, osobno dla płci męskiej a osobno dla płci żeńskiej.

§ 14.

Ogniotrwałość konstrukcja.

Wszystkie części konstrukcyjne w ubikacji dla widzów, oraz w ubikacjach pobocznych, muszą być bezwarunkowo ogniotrwałe.

§ 15.

Podłogi.

Na podłogę ubikacji dla widzów i ubikacji pobocznych, nie wolno kłaść dywanów. Wolno używać pokrowców z linoleum, przymocowanych stałe do podłogi, lub zrobić podłogi bez spojów nadające się do mycia.

§ 16.

Przyrząd alarmowy.

W kinoteatrach z ubikacjami, mogącymi pomieścić przeszło 800 osób, musi się znajdować elektryczny przyrząd alarmowy, zapomocą którego można w razie pożaru, wezwać zaraz miejscową straż pożarną.

§ 17.

Pomoc lekarska.

Dla pierwszej pomocy lekarskiej musi się znajdować w właściwym miejscu, odpowiednio zaopatrzona skrzynka z lekarstwami, z której używaniem musi być obznajmiony jeden z funkcjonariuszy kinoteatru.

§ 18.

Przybory do gaszenia ognia.

W ubikacji dla widzów i w ubikacjach pobocznych, muszą być przygotowane zwykłe przybory do gaszenia, jeżeli niema urządzenia z hydrantami.

§ 19.

Zakaz palenia tytoniu.

We wszystkich ubikacjach obowiązuje bezwzględnie zakaz palenia tytoniu i musi się go uwzględnić w sposób wpadający w oko.

Tylko w tych ubikacjach wolno palić tytoń, które miejscowa władza policyjna uznała za odpowiednie do tego w tym czasie musi ubikacje nadzorować jeden z funkcjonariuszy kinoteatru.

Operatornia.

1. Operatornia musi być zupełnie oddzielona, tak od ubikacji dla widzów, jak i od pobocznych jej ubikacji, musi być urządzona w sposób zabezpieczający w zupełności przed ogniem i zaopatrzona w silnie działające przyrządy do przewietrzania lub przynajmniej w łatwo otwierające się okna, wychodzące wprost na wolną przestrzeń.

Operatornia musi być tak wielka, by operator nie tylko miał dosyć miejsca przy przedstawieniu obrazów, lecz aby także mógł bez przeszkody wykonywać inne czynności, jak np. używać przyborów do gaszenia ognia.

Najmniejszy wymiar tej ubikacji wynosi 2,50 mtr. szerokości, 2 mtr. głębokości, 2,20 mtr. wysokości.

Ubikacja na przyrządy musi posiadać osobne wejście, oddzielone zupełnie od ubikacji dla widzów i od poczekalni dla publiczności, które należy odosobnić drzwiami, dla ochrony przed ogniem, otwierającymi się na zewnątrz. Drzwi te należy podczas przedstawień zamykać.

2. Jeżeli do operatorni można wejść wprost z ulicy lub z dziedzińca i jeżeli koło tej ubikacji niema dróg, służących do przechodu, wystarczająco do jej zamknięcia zwykłe drzwi, otwierające się na zewnątrz.

3. Przejście do operatorni, względnie wyjście dla operatora musi się znajdować z tej strony ubikacji, gdzie operator ma stanowisko swe, podczas przedstawienia obrazów.

Od wymagania tego można wyjątkowo odstąpić wtedy, jeżeli ubikacja na przyrządy, ma co najmniej trzy metry głębokości tak, że operator ma szerszą drogę do ucieczki.

4. Operatornia może być połączona z ubikacją dla widzów, tylko zapomocą koniecznych potrzebnych otworów projekcyjnych, o ile możliwości o małych rozmiarach, oraz zapomocą opatrzonego mocnym szkłem, otworu, dla czynienia spostrzeżeń.

Otwory łączące muszą być zabezpieczone żelaznymi zasuwkami lub nakrywkami tak urządzone, aby w razie zapalenia się filmu, same się automatycznie zamykały.

5. Operatornię należy oświetlić elektrycznymi lampami żarowymi, lampy żarowe muszą być zabezpieczone przed stłuczeniem się, zapomocą ochronnych siatek drucianych.

W operatorni nie wolno palić tytoniu i przechowywać łatwo zapalnych przedmiotów a nawet garderoby — z wyjątkiem filmów potrzebnych do jednego przedstawienia — oraz nie wolno palić nieosłoniętego światła i ogrzewać ubikacji zapomocą nieosłoniętych palenisk, tylko z zachowaniem największej ostrożności, należy naprawiać filmy zapomocą laku japońskiego, acetonu i t. p.

Zapalne środki do klejenia wolno w ubikacji na przyrządy przechowywać na zapas tylko w jak najmniejszej ilości (10 gramów).

Zwoje filmu należy przechowywać w zamkniętych puszkach blaszanych, leżących w ogniotrwałej skrzynce, umieszczonej, o ile możliwości, jak najdalej od przyrządu. Założony do przyrządu film musi się odwijać z rolki metalowej, osłoniętej przy mocowanym silnie, szczelnym bębnie ochronnym

z silnej blachy żelaznej, grubości co najmniej 1 milimetra, a po przesunięciu się jej przez sноп światła musi się ją z tą samą chyżością nawijać na drugą rolkę, osłoniętą w ten sam sposób. Otwory, przez które film wysuwa się i wsuwa, mają być wąskie, aby przesuwający się film je wypełniał.

Nie należy dopuścić do tego, aby film sunął się po ziemi.

Zapomocą odpowiedniego urządzenia w aparacie, należy przeszkodzić zbyt silnemu rozgrzaniu się filmu także w tym wypadku, jeżeli film nagle się zatrzyma.

Nadto musi się znajdować takie urządzenie, które w razie zapalenia się filmu, nie dopuszcza do tego, aby spaliła się większa część paska niż ten kawałek, który znajduje się przed źródłem światła.

6. Dalej należy mieć takie urządzenia, które w razie zapalenia się filmu lub już w razie powstania błędu w przyrządzie projekcyjnym, uskuteczniają samodzielnie włącznie prądu do ogólnego oświetlenia ubikacji (sali) dla widzów.

7. Nie wolno nawijać filmu w ubikacji, mieszczącej w sobie aparat projekcyjny, w tym czasie, kiedy w ubikacji dla widzów znajduje się publiczność.

Przyrząd do nawijania musi być umieszczony, o ile możliwości, jak najdalej od aparatu projekcyjnego.

8. Wstęp do operatorni, ubikacji do przechowania i przewijania filmu jest dozwolony tylko pełniącemu służbę urzędnikowi policji, organom policji państwowej, straży pożarnej, odpowiedzialnemu kierownikowi przedsiębiorstwa (kinoteatru) oraz tegoż pomocnikowi.

Przy wejściu do operatorni musi być umieszczony napis: „Niepowołanym wstęp policyjnie wzbroniony“.

9. Jeżeli podłoga operatorni jest zrobiona z metalu, musi być przykryta niezapalnym materiałem izolacyjnym.

§ 21.

Przyrząd projekcyjny.

1. Do przedstawień wolno używać tylko takich przyrządów, które zostały zbadane i uznane za odpowiednie pod względem maszynowym i bezpieczeństwa przez miejscową władzę policyjną, przy współudziale przedstawiciela straży pożarnej oraz rzeczoznawcy technicznego.

2. Przyrząd projekcyjny musi być tak ustawiony, ażeby ze wszystkich stron był łatwo dostępny.

§ 22.

Źródło światła dla przyrządu.

1. Źródło światła dla przyrządu projekcyjnego musi być umieszczone w skrzynce z blachy żelaznej, zamkniętej z wszystkich stron z pozostawieniem tylko otworów, potrzebnych do regulacji; skrzynki tej nie wolno otwierać podczas przedstawienia. Skrzynię tę należy po stronie wewnętrznej zabezpieczyć przed promieniującym żarem, zapomocą ścian podwójnych, mieszczących warstwę powietrza lub mających powłokę z azbestu. Otwórki w ścianach na powietrze należy zamknąć drobną siatką drucianą.

2. Obsługującemu aparat kinematograficzny (kinooperatorowi) nie wolno bezwarunkowo opuszczać stanowiska przy aparacie, ani też wykonywać innych czynności, dopóki lampa projekcyjna jest czynna.

§ 23.

Urządzenia elektryczne.

1. W operatorni należy umieścić tablicę rozdzielczą, na której mogą się znajdować tylko przyrządy miernicze, potrzebne do obsługi przyrządu projekcyjnego, załączniki, bezpieczniki i opornica uśmierzająca. Załączniki i bezpieczniki należy tak urządzić, aby płynny metal się nie rozbryzgiwał.

2. Wszystkie stałe przywody w operatorni muszą być osłonięte rurami metalowymi. Połączenia i odgałęzienia tych przewodów należy osłonić puszkami ochronnymi tego samego rodzaju co rury metalowe.

3. Wolno używać tylko załączników odrywkowych, przykrytych izolacyjną, ogniotrwałą pokrywą izolacyjną, ogniotrwałą pokrywą ochronną, celem zapobieżenia przypadkowemu dotknięciu.

4. Opornice regulacyjne należy odnośnie do położenia i odległości od rurki ochronnej tak ustawić, aby nie mogło nastąpić zetknięcie się ochrony i oporu nawet w razie złamania się lub uszkodzenia poszczególnych części tych opornic.

Opornice regulacyjne i przetwornice należy umieścić poza ubikacją, mieszczącą przyrządy. Używane w tym celu ubikacje muszą być zamknięte ścianami z ogniotrwałego materiału, o ile możliwości, izolującego ciepło, oraz dawać się w miarę potrzeby dobrze przewietrzać.

§ 24.

Przybory do gaszenia ognia w ubikacji na przyrządy.

W celu stłumienia pożaru, powstałego w operatorni, musi być w pogotowiu naczynie na wodę, zawierające co najmniej 20 litrów i wiadro do gaszenia, tudzież impregnowana płachta do gaszenia ognia wielkości około 2 metrów kwadratowych.

§ 25.

Obsługiwanie przyrządu projekcyjnego (upoważniony kinooperator).

1. Przyrząd projekcyjny może obsługiwać tylko operator, który z pomyślnym wynikiem zdał egzamin z uzdolnienia zawodowego w tym kierunku i może się wykazać świadectwem Komisji egzaminacyjnej przy Stowarzyszeniu Dozoru Kotłów w Poznaniu, **zatwierdzonym przez Urząd Wojewódzki** a ponadto odznacza się wymaganą sumiennością i posiada uzdolnienia do tego pod względem moralnym i fizycznym.

2. Do składania egzaminu potrzeba w szczególności:

- a) przedłożyć metrykę urodzenia z ukończonych 18 lat życia,
- b) wykazać umiejętność biegłego czytania i pisanie po polsku,
- c) przedłożyć urzędowe świadectwo zdrowia, stwierdzające fizyczne uzdolnienie do wykonywania tego zawodu,
- d) przedłożyć urzęd. świadectwo moralności,
- e) przedłożyć świadectwo przynależności państwowej polskiej,

f) przedłożyć świadectwo przynajmniej 6-miesięcznej praktyki w obsłudze aparatu projekcyjnego pod nadzorem egzaminowanego kinooperatora,

g) załączyć do podania dwie nienaklejone fotografie,

h) złożyć w Stowarzyszeniu Dozoru Kotłów w Poznaniu takse egzaminacyjną, oraz opłatę za zużycie prądu i przyrządów (cfr. § 27 niniejszego rozporządzenia).

§ 26.

Komisja egzaminacyjna i jej zakres czynności.

W skład Komisji egzaminacyjnej przy Stowarzyszeniu Dozoru Kotłów w Poznaniu wchodzi:

1. przedstawiciel Stowarzyszenia, jako przewodniczący,
2. urzędnik fachowy Stowarzyszenia (inżynier elektrotechnik, mający również złożony egzamin kinooperatorski) jako egzaminator w zakresie potrzebnych wiadomości z elektrotechniki, optyki, znajomości aparatu projekcyjnego i urządzeń operatorni ze specjalnym naciskiem na obowiązki operatora ze względu na bezpieczeństwo widzów,
3. inspektor pożarnictwa na Województwo Poznańskie, jako egzaminator w zakresie znajomości obowiązujących przepisów policyjno-ogniowych, budowlanych i bezpieczeństwa,
4. przedstawiciel miejscowej władzy policyjnej (Miejskiego Urzędu Policyjnego w Poznaniu) jako członek Komisji,
5. przedstawiciel Związku Teatrów Świetlnych, jedynie z głosem doradczym.

Wszyscy wyżej wymienieni członkowie komisji, muszą posiadać zastępców oraz uzyskać zatwierdzenie Urzędu Wojewódzkiego.

W razie pomyślnego egzaminu, otrzymuje kandydat świadectwo (zaopatrzone w fotografię), upoważniające go do samodzielnego obsługiwanie aparatu projekcyjnego, wedle następującej skali oceniania w zależności od wyniku: dostateczny, dobry i bardzo dobry.

Egzamin odbywa się w części teoretycznej co do wiadomości wyszczególnionych pod 2 i 3, oraz w części praktycznej co do próby uzdolnienia przy aparacie projekcyjnym.

W razie reprobowania kandydata, Komisja oznacza czas ponownego egzaminu, jako ostatecznego, w terminie od dwóch do sześciu miesięcy.

Świadectwo, zaopatrzone w fotografię, podlega zatwierdzeniu Urzędu Wojewódzkiego a do wniosku o zatwierdzenie dołącza Stowarzyszenie Dozoru Kotłów wszystkie dokumenty wyszczególnione w § 25 niniejszego rozporządzenia, oraz odnośny protokół egzaminacyjny.

§ 27.

Taksa egzaminacyjna i opłaty.

Wysokość opłaty egzaminacyjnej, przypadającej dla wszystkich członków Komisji, oraz opłatę za zużycie prądu i aparatu projekcyjnego, ustala Stowarzyszenie Dozoru Kotłów w Poznaniu i podaje do zatwierdzenia Urzędowi Wojewódzkiemu.

II.

Przedstawienia kinematograficzne w teatrach, salach itp.

§ 28.

Przedstawienia kinematograficzne w teatrach itp.

1. Aparat projekcyjny musi być tak ustawiony, aby publiczność nie miała do niego dostępu. Dla osoby obsługującej, należy przygotować bezpieczną drogę do wyjścia.

2. W teatrach musi ogniotrwała operatornia mieć wyjście wprost na dwór. Jeżeli oświetlenie teatru lub sali, oraz obsługa przyrządu nie jest połączona w jednym ręku, musi znajdować się przy przyrządzie urządzenie sygnałowe (dzwonek elektryczny lub tym podobne), zapomocą którego można zawiadomić zapalającego światło o każdej przeszkodzie. Zapalającego światła musi się nauczyć, aby na umówiony znak lub w razie, gdyby sam spostrzegł jakie niebezpieczeństwo dla publiczności, oświetlił natychmiast teatr lub salę.

3. Odnośnie do jakości ubikacji dla widzów i ubikacji pobocznych, obowiązują przepisy z części I, t. j. dla przedsiębiorstw wyłącznie kinematograficznych z tem ograniczeniem, że można pominąć przepis, według którego podłoga ubikacji dla widzów nie może znajdować się wyżej jak 6 metrów ponad poziomem ulicy, oraz, że pozwala się na siedzenia przesuwalne, jeżeli zapobiegnie się ich przesuwaniu się zapomocą odpowiednich przyrządów, jak np. łąt.

4. W teatrach, salach publicznych i t. p., w których odbywają się stale poszczególne widowiska kinematograficzne, obowiązują przepisy dla przedsiębiorstw wyłącznie kinematograficznych, także odnośnie do ubikacji na przyrządy.

III.

Przedstawienia kinematograficzne przedsiębiorstw wędrownych.

§ 29.

Przedstawienia wędrowne.

1. Namioty z płótna lub baraki drewniane należy stawiać zupełnie w odosobnieniu, oraz w odległości conajmniej 6 metrów od sąsiednich budowli.

2. Przyrząd musi się mieścić poza obrębem namiotu lub baraku w osobnej, ogniotrwałej komórcie na przyrządy, oddalonej conajmniej 1 metr od namiotu lub baraku.

Jako urządzenie do przewietrzania, należy umieścić rurę odwietrzającą, na dachu komórki po jej stronie przeciwległej od namiotu lub baraku.

Górny otwór tej rury musi się znajdować ponad namiotem lub barakiem.

3. Zresztą obowiązują tu postanowienia z części I. o przewietrzaniu, zakazie palenia tytoniu, tudzież o ubikacji na przyrządy i o przyrządzie projekcyjnym.

4. Ściany z materiałów zapalnych muszą być pokryte tuż około otworu projekcyjnego i ponad nim na szerokość conajmniej 2 metrów, oraz na powale (stropie) w długości conajmniej 10 metrów ponad otworem projekcyjnym wewnątrz i zewnątrz

ogniotrwałym materiałem (azbestem lub tym podobnym) tak, aby w razie zapalenia się filmu w ubikacji, mieszczącej przyrządy, nie dopuścić do zapalenia się ścian lub dachu namiotu względnie baraku.

5. Należy mieć w pogotowiu wydadne i dające się łatwo użyć przybory do gaszenia (wielkie sikawki wiadowe, kadzie na wodę i wiadra do gaszenia).

6. W razie, jeżeli dla wytwarzania światła ustawione są elektryczne maszyny świetlne, do których poruszania używa się kotłów z ogniskiem na węgiel lub koks, musi się postawić odnośne wozy w takiej odległości od namiotu lub baraku, ażeby było wykluczone zapalenie się dachu na namiocie lub na baraku od wylatujących iskier.

IV.

Postanowienia karne i końcowe.

§ 30.

Przedstawienia naukowe.

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą państwowych zakładów naukowych, oraz koncesjonowanych prywatnych zakładów naukowych, w których wyświetla się obrazy w celach ściśle naukowych.

§ 31.

Zatrudnianie nieletnich.

W przedsiębiorstwach kinematograficznych nie wolno bezwarunkowo zatrudniać dzieci w wieku młodocianym, tj. przed ukończeniem 16 roku życia.

§ 32.

Przepisy konstrukcyjno-budowlane.

Poza powyższymi przepisami, lokale i budynki, w których odbywają się publiczne przedstawienia kinematograficzne, muszą również odpowiadać przepisom rozporządzenia policyjnego o budowie, urządzeniu wewnętrznem i uruchomieniu teatrów, publicznych sal i cyrków z dnia 16 sierpnia 1909 r. (Dz. Urz. b. Rej. Pozn., str. 429).

§ 33.

Odpis niniejszego rozporządzenia, szczególnie zaś część dotycząca kinooperatora z dalszemi objaśnieniami miejscowej władzy policyjnej, należy umieścić w formie plakatu na widocznym miejscu w operatorni.

§ 34.

Postanowienia karne.

Winni przekroczeń niniejszego rozporządzenia podlegają karze grzywny do 60 złotych lub w razie niemożności zapłacenia, stosownej karze aresztu, o ile w danym wypadku nie mają zastosowania postanowienia kodeksu karnego z dn. 15 maja 1871 r.

§ 35.

Postanowienia końcowe.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia a jednocześnie traci moc obowiązującą: Rozporządzenie policyjne b. Prezesa Rejencji Poznańskiej z dnia 22 marca 1913 roku L. 427/12. I. A. 6. (Nadzwyczajny dodatek do № 16 Dziennika Urzędowego b. Rejencji Poznańskiej) oraz Rozporządzenie policyjne b. Prezesa Rejencji

Bydgoskiej z dnia 29 grudnia 1913 r. (Nadzwyczajny dodatek do № 52 Dziennika Urzędowego b. Re-jencji Bydgoskiej).

Poznań, dnia 25 października 1926 r.

W o j e w o d a :

(—) Bniński.

L. dz. 30301/26. II.

Powyższe rozporządzenie ogłoszone w Dzien-niku Urzęd. Województwa Poznańskiego № 45/26 — pod datą 6 listopada 1926 r. podaję do publi-cznej wiadomości. —

Kościan, dnia 19 listopada 1926 r.

S t a r o s t a :

(—) Cegiełka.

L. dz. 6098/26 — 4. —

Zatwierdziłem wybór Fabisia Józefa na naczelnika i poborcę podatków gminy, Malaka Michała na I ławnika, Bródki Ludwika na II ławnika oraz Nowaczyka Wojciecha na zastępcę ławnika gminy Piotrkowice.

Kościan, dnia 15 grudnia 1926.

S t a r o s t a :

(—) Cegiełka.

L. dz. 5157/26 W. P.

Zatwierdziłem wybór Spolankiewicza Wawrzyna na naczelnika gminy i poborcę podatków, Gładkiego Stanisława na I ławnika, Grześkowiaka Jana na II ławnika oraz Urbańskiego Stanisława na zastępcę ławnika gminy Jasień.

Kościan, dnia 11 grudnia 1926.

S t a r o s t a

Cegiełka.

L. dz. 2725/26. W. P.

Zatwierdziłem wybór Nowackiego Józefa na naczelnika gminy i poborcę podatków, Przybylskiego Stanisława na I ławnika, Lisiaka Wincen-tego na II ławnika, oraz Olejniczaka Michała na zastępcę ławnika gminy Tarnowo Nowe.

Kościan, dnia 11 grudnia 1926.

S t a r o s t a

Cegiełka.

L. dz. 2784/26. W. P.

Zatwierdziłem wybór Matysiaka Andrzeja na naczelnika gminy i poborcę podatków, Dziwaka Stanisława na I ławnika, Szłapkę Franciszka na I ławnika oraz Urbańskiego Szczepana na zastępcę ławnika gminy Srocko Wielkie.

Kościan, dnia 11 grudnia 1926.

S t a r o s t a

Cegiełka.

L. dz. 2785/26. W. P.

Zatwierdziłem wybór Mruka Piotra na naczelnika i poborcę podatków, Kaźmierczaka Stefana na I ławnika, Kaczmarka Macieja na II ławnika, oraz Kulaka Jakóba na zastępcę ławnika gminy Miąskowo.

Kościan, dnia 11 grudnia 1926.

S t a r o s t a

Cegiełka.

L. dz. 2964/26. W. P.

Wezwanie.

Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbo-wych przypomina, że termin płatności podatku wojskowego za rok 1926 upłynął 30 listopada br.

Na zasadzie przepisu § 17 instrukcji o przy-musowym ściąganiu państwowych podatków i opłat tudzież innych należności skarbowych z d. 17 maja 1926 r. (Dz. Urz. Min. Sk. № 15. poz. 168) wzywa się płatników do uiszczenia wymienionego wyżej podatku najpóźniej w ciągu dni 14 od daty niniej-szego wezwania, a to pod rygorem przymusowego ściągnięcia wraz z kosztami egzekucyjnymi i ka-rami za zwłokę.

Kościan, dnia 2 grudnia 1926.

Urząd Skarbowy Podatków
i Opłat Skarbowych.

L. dz. 6337/26. (—) Konieczny.

Pryszczyca u bydła ludzi dominjalnych obszaru dworskiego Lubiń i gospodarzy Stanisława Piątka i Rocha Pietrzyńskiego gminy Lubiń wygasła.

Krzywiń, dnia 7 grudnia 1926.

Komisarz obwodowy

L. dz. 4341/26. (—) Leśnik.

Na terenie majątności Choryń będziemy wykładali przez okres zimowy

truciznę

na drapieżniki. Ostrzegamy przed zbieraniem padlin.
Zarząd.

Trucizna

wykładana będzie przez całą
zimę na polach i łąkach

majątn. Kopaszewo, Rogaczewo Małe
i Rogaczewo Wielkie.

Zarząd.

Drzewo opałowe
(szczapy) suche, oddaje w każdej
ilości po przystępnych cenach
M. Perkiewicz, Ludwikowo
p. Mosina.

Skóry surowe kupuję
i płacę najwyższe ceny: lisy
40—65 zł, kuny 100—140 zł,
tchórze 20—35 zł, gronostaje
10—15 zł, wiewiórki 4—5 zł,
kozy 13 zł, zające 4,70 zł,
(królicze suche funt 3,15 zł).
Marcinowski, Kościan,
Pozn. Przedm. 45.